

П'ЯТИРІЧКА МИКОЛИ ЖУЛИНСЬКОГО

Бібліографічний покажчик, укладений із нагоди 70-річчя академіка НАН України Миколи Григоровича Жулинського, містить близько 1300 назв – це книжки, статті, передмови, інтерв'ю, виступи.

Нинішній ювіляр дебютував як критик і літературознавець 1969 р., отож майже півстоліття лунає його слово про українське письменство, класиків і сучасників, про досвідчених майстрів і новобранців. Йому болять проблеми, якими живе Україна, проблеми, котрими за довгі плідні роки випадало перейматися і з позицій державного діяча, і на посаді директора Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України й академіка-секретаря НАНУ, і з позиції просто небайдужого громадянина...

Упродовж п'яти років після попереднього ювілею М. Жулинський не спочивав на лаврах. У бібліографії його праць за 2011–2015 рр. – 142 позиції (підозрюю, що це далеко не повний перелік...). У цьому відрізкові часу завершено роботу над 6-томною Шевченківською енциклопедією, над академічним Повним зібранням творів Т. Шевченка у 12 томах, "Історію української культури" у 5-ти тт., 9-ти кн., україномовне "Зібрання творів" М.В. Гоголя у 7-ми тт.; побачили світ 1-й, 2-й і 4-й томи "Історії української літератури" у 12-ти тт., було проведено ювілейні заходи з нагоди 200-річчя від дня народження і 150-річчя перепоховання Т.Г. Шевченка.

М. Жулинський не був би собою, коли б не відгукувався на ювілеї друзів – І. Дзюби, М. Неврлого, О. Черногуза, Д. Гнатюка, владики Філарета, Ю. Щербака, Т. Салиги... Він радо пише про нові твори Ю. Мушкетика, С. Бондаренка, В. Лиса, А. Кичинського, Т. Гундорової.

На жаль, доводиться звертати увагу й на ті позиції в бібліографічному покажчику, які свідчать про сумні події – це слова про колег і побратимів, які пішли із життя – Михайлину Коцюбинську, Ірину Жиленко, Г. Сивоконя, Б. Ступку, В. Шулакова, М. Коця, Анну-Галю Горбач, Віру Річ, А. Дімарова...

Отже, позаду ще п'ять років життя. Вони, як і попередні, виявилися і плідними, і насиченими, і приправленими смутком прощання з найближчими та найдорожчими людьми. Це життя, у ньому є і світлі дні, і дні гіркі.

Душа Миколи Григоровича відкрита. Учора він переймався Майданом, надавав в Інституті літератури прихисток активістам Правого сектора; сьогодні, як і всі, переймається подіями на сході України, стежить за перебігом конкурсу "Коронація слова", відвідує вистави й виставки малярства, тримає руку на пульсі літератури, керує докторантами й аспірантами, головує на засіданнях ученої та спеціалізованої рад. Одне слово, поводитьсь як людина, котра не зважає на особистий календар і сповна віддається життю.

Нових Вам п'ятирічок, дорогий Миколо Григоровичу! Можливе їх виконання за шість чи сім років – кожної, аби лишень були вони продуктивними та щедрими на добро.

Микола Сулима

